

[Aksel Larsen.]

tropper i Danmark i fredstid, og man tog heldigvis konsekvensen heraf. Nu hævder de ærede medlemmer hr. Thorkil Kristensen og hr. Ole Bjørn Kraft i denne debat, at de er vidende om, at der fortsat arbejdes med sagen. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen siger endda, at hvis regeringen vil, er venstre rede, til trods for at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen tidligere har erkendt, at sådan som folkestemningen er, vil det være halsløs gerning at forsøge at gennemføre den amerikanske flyverstationering. Det forekommer mig noget mærkeligt, at udenrigsministeren har været tavs om dette spørgsmål, og at vi fra de såkaldte oppositionspartiets side skal høre, at der arbejdes videre med denne sag. Jeg tvivler for den sags skyld ikke om, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ved adskilligt mere, end de fortæller her, idet det er ganske øjensynligt, at det lille, snævre fortrolige udvalg indenfor det udenrigspolitiske nævn, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft er en så varm tilhænger af, i realiteten allerede eksisterer og består af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og den højtærede udenrigsminister. Men under alle omstændigheder synes jeg, at man må bede udenrigsministeren forklare, hvorfor han ikke i sin tale her i går har omtalt dette spørgsmål, disse forhandlinger, dette videre arbejde med flyverstationering. Jeg synes, han skylder oplysning om, hvorledes det ser ud med denne sag.

Men tilbage til folkestemningen i Danmark. Den har man iøvrigt fået belyst gennem tallene fra gallupundersøgelsen angående folkets mening om militærudgifterne. 57 pct. krævede militærudgifterne nedsat, kun 6 pct. kunne tænke sig en forhøjelse. Blandt socialdemokratiets vælgere var der endda 63 pct., der udtalte sig for nedsættelse af militærudgifterne. Den højtærede udenrigsminister kan ikke være i tvivl om, at dette er udtryk for, at den folkelige tilslutning, der baserer sig på en virkelig forståelse, mangler i det danske folk, hvad Atlantpagten angår.

Udenrigsministeren fik også folkestemningen belyst, da protestbevægelsen mod løsladelserne af krigsforbrydere og lands-

svigere fik et sådant omfang, at alle de partier her i tinget, som hidtil havde godkendt løsladelsespolitikken, måtte fordomme den og love, at den skulle ikke fortsætte. Man kan være vis på, at folkeflertallet i Danmark har en tilsvarende mening om Tyskland og planerne om en ny tysk hær.

Udenrigsministeren talte kort om Sydslesvig og fortalte, at det mest aktuelle problem for de dansksindede sydslesvigere er valgloven i Slesvig-Holsten. Nej, det altoverskyggende, brændende aktuelle problem for de dansksindede sydslesvigere er planerne om Vesttysklands genoprustning, planerne om, at dansksindet ungdom i Tyskland påny skal trække i de grønne uniformer og ofre deres blod på slagmarkerne for en sag, som ikke er deres og ikke er Danmarks. Sydslesvigeres mening herom har jeg tilstrækkeligt dokumenteret i den tale, jeg holdt i torsdags — naturligvis ønskede udenrigsministeren så lidt som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft at komme ind herpå — og de dansksindede sydslesvigeres mening i denne sag afviger ikke fra det danske folks mening.

Den er også blevet formuleret gennem den udtalelse, regering og folketing har modtaget fra hovedbestyrelsen for Foreningen for Forenede Nationer og Dansk Fredsforening ved højesteretsdommer Jesper Simonsen, en udtalelse, hvis væsentlige indhold jeg meget gerne vil have lov til at citere, fordi jeg synes, den bør gentages i denne sag. Det hedder i denne udtalelse:

„Det er vor opfattelse, at fortsat deling og en oprustning af Tyskland vil øge mistilliden, kaprustningen og krigsfaren, og at stadig nægtelse af den faktiske kinesiske regerings repræsentation i Forenede Nationer umuliggør en fredelig og varig løsning af de for verdensfreden så vigtige fjernøstlige problemer.

Hovedbestyrelsen opfordrer derfor den danske regering og folketinget til i størst mulig udstrækning at virke for, at Tyskland genforenes på demokratisk grundlag med frie valg og indgår neutralt og afrustet i det europæiske samfund, samt at Kinas faktiske regering repræsenteres i Forenede Nationer.“

Jeg forstår, at trods de officielle bekendelser til Atlantpagt, antikommunistisk ver-